

ΙΠΠΟΤΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, ΠΑΤΡΟΣ

Η ΔΥΟ ΑΡΤΕΜΙΔΕΣ

(Συνέχ. ἐξ τοῦ προηγουμένου) — Ναι, ψεύθισσε ὁ Γαβριήλ. Αὐτὸς πιστεύει χωρὶς

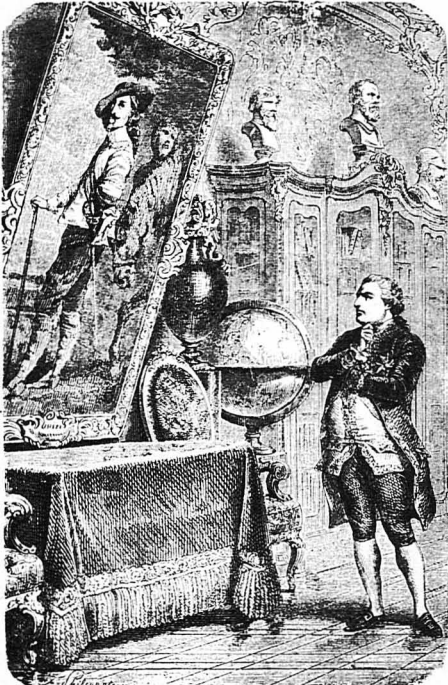
πῶ, γιατί ὁ Θεὸς δὲν θὰ σ' ἄφινε ποτὲ νὰ μ' ἀγαπήσης τόσο. Ἄν ὁ Θεὸς μὰς ἦταν ἀπαροσιμῆνος ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιο...

ἄλλο πὼς ἢ "Ἀρτεμις εἶνε κόρη του... Καὶ ἐπρόσθεσε δυνατὰ: "Ἐνα πράγμα μὲ ξαφναίει μόνο. Πὼς ὁ βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος τώρα σ' ἀγαπᾶ τόσο, σ' ἄφησε δόδεκα δόλιφρα χρόνια στὸ Βιμοντιέ, χωρὶς νὰ θέλησεν νὰ σὲ ἴδῃ καὶ νὰ σὲ γνωρίσῃ. Δὲν ἐξήγησες ποτὲ νὰ μᾶθῃς, "Ἀρτεμις, τὸν λόγον τῆς περιεργῆς αὐτῆς ἀδιανοίας; Μιὰ τέτοια ἐγκατάλειψις δὲν ταιριάζει καθόλου μὲ τὴν εἴνοια ποὺ σοὺ δείχνει σήμερα.

— Τί θέλεις νὰ πῆς, Γαβριήλ; ὀφίησε ἡ "Ἀρτεμις ξαφνιασμένη. Γιατί ἡ ἐξουσιολόγησί μου, τὴν ὁποία ἔχω δικαίωμα νὰ σοὺ κάνω, ἀφροὺ θὰ γίνῃς σὺνός μου, σὲ ἀναστατώνει τόσο; Ποιὸς κίνδυνος μπορεῖ νὰ ζοῦβεται μέσα στὴν ἀγάπῃ μου; — Κανένας, ἀγαπημένη μου "Ἀρτεμις, κανένας. Μὴ μὲ προσέχεις. Ἡ χαρὰ μὲ μεθάει ἔτσι, μονάχα ἡ χαρὰ! Μιὰ τόσο μεγάλη; χαρὰ προκαλεῖ ἄλλο. Ὅσοσο δὲν μ' ἀγαποῦσε μὲ μιὰ τόσο ταραγμένη ἀγάπῃ. "Ὅταν περπατοῦσαμε μαζί κάτω ἀπ' τὰ φυλλώματα τοῦ Βιμοντιέ, δὲν ἐδειχνες γιὰ μένα παρά μιὰ φιλία... ἀδελφική. — Πῶνον τότε ζωοῦσά, εἶπε ἡ "Ἀρτεμις. "Ὅσο μεγαλύτερα ὁμοῦς, τόσο περισσότερο μεγαλύτερα κ' ἡ ἀγάπῃ μου. Μὰ τώρα ἀνοιξέ μου κ' ἐστὶ φίλε μου, τὴν καρδιά σου, ὅπως σοὺ τὴν ἀνοίξα κ' ἐγώ. "Ἀφῆσέ με ν' ἀκούσω τὴ φωνὴ σου νὰ μοῦ πῆ πὼς καὶ πόσο μ' ἀγαπᾷς...

— Ὡ! ἀπάντησε ἡ "Ἀρτεμις, δὲν ἦσαν αὐτὸς ποὺ μὲ εἶχε λιμονήσει. — Μὰ πού; — Ἡ "Ἀρτεμις τοῦ Πονατιέ, ἡ μητέρα μου... — Καὶ γιατί σ' ἐγκατέλειψε ἔτσι, "Ἀρτεμις; Ἐγὼ νομίζω πὼς ἔπρεπε νὰ χαιρέται καὶ νὰ εἶνε περήφανη γιὰ τὴ γέννησί σου, ἡ ὁποία τῆς ἔδινε ἕνα τίτλο ἀκόμα στὴν ἀγάπῃ τοῦ βασιλέως. Τί εἶχε νὰ φοβῆθῃ;

Ο Ο Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ Ο Ο Ο

Ὁ καταρτομητὴς Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος 16ος, πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ ἀποκεφαλισθέντος ἐπισὼς Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Καρόλου 1ου. (Πινὰς τοῦ Ε. Φιλίποτο).

— Ἐχεις δίκιο, Γαβριήλ. Κι' ἐγὼ δὲν μπορεῖα νὰ καταλάβω γιὰ ποῖο λόγο ἡ μητέρα μου δὲν θέλησε ποτὲ νὰ μ' ἀναγνωρίσῃ ἐπίσημος. Στὴν ἀρχὴ μάλιστα εἶχε κατορθώσει νὰ πείσῃ τὸ βασιλεῦ ν' ἀποκηρῆ τὴ γέννησί μου καὶ μόνο γιὰ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ἀρχότορα, μ' ἔφεραν στὴν ἀγγλῃ. Ἀλήθεια, γιατί αἰσθάνεται ἡ μητέρα μου μιὰ τέτοια ἀποτροπή πρὸς ἐμένα;

— Ὡ! ἐγὼ δὲν ξέρω, εἶπε ὁ Γαβριήλ, δὲν μπορῶ νὰ σοὺ τὸ πῶ. Μὴ μὲ ρωτᾷς γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό. Εἶνε τραγεοῦ! Τραγεοῦ!... — Μὰ, Γαβριήλ, ἔκανε ἡ "Ἀρτεμις με δόνη, τὰ λόγια σου εἶνε τραγεοῦ. Δὲν τὸ καταλαβαίνεις; Πὼς! Δὲν θέλεις νὰ μοῦ πῆς ὅτι μ' ἀγαπᾷς...

— Ἀσφαλῶς ἀπὸ τήρεις! φώναξε ὁ Γαβριήλ, σχεδὸν τρομαγμένος. — Μὰ τί ἔχεις λοιπόν, φίλε μου; ὀφίησε ἡ "Ἀρτεμις. Γιατί μοῦ ἀπεκθύνεις ὅλες αὐτὲς τὶς ἐρωτήσεις; — Τίποτε... τίποτε... τραβῆσε ὁ Γαβριήλ. Ἐξ ἄλλου τί σὲ νοιάζει γιὰ τὸ μῦθος τῆς μητέρας σου, ἀφοῦ ἔχεις ὅλη τὴν ἀγάπῃ τοῦ πατέρα σου; Κι' ἂν μποροῦσά στὴν "Ἀρτέμιδα τὸν Πονατιέ αἰσθάνεσθε στενοχωρία, ἀσφαλῶς μποροῦσά στὸν πατέρα σου ἡ καρδιά σου θὰ χτυπάει δυνατὰ ἀπὸ στοργὴ καὶ ἀγάπῃ. Δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ἄν σ' ἀγαπᾷ, "Ἀρτεμις! φώναξε ἔξαλλος ὁ Γαβριήλ. Μὲ ρωτᾷει ἂν τὴν ἀγαπᾷ; Μὰ ναι, σ' ἀγαπᾷ! Σὰν τρελλός! Σὰν ἐγκληματίας! — Σὰν ἐγκληματίας! ἐπανέλαβε ἡ "Ἀρτεμις ντὲ Κίστρο ξαφνιασμένη. Ποῦ ἐγκλημα μπορεῖ νὰ ἰπάγῃ μέσα στὴν ἀγάπῃ μας; Δὲν εἶμαστε ἐλευθέρου κ' οἱ δύο μας; Ὁ πατέρας μου εἶν' ἔτοιμος νὰ συγκατατεθῇ στὴν ἐνοσί μας. Ἀσφαλῶς ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄγγελοι θ' ἀναγαλλιάζουν γιὰ μιὰ τέτοια ἀγάπῃ.

— Ὡ! Βέβαια! ἀπάντησε ἡ "Ἀρτεμις. Ἀπὸ τὴν πρώτη γάβλας ἡμέρα ποὺ τὸν εἶδα καὶ ποὺ μοῦ μίλησε μὲ τόση καλωσύνη, ἐνοικοῖσα κατὰ ἀκατανόητο νὰ μὲ τραβᾷ πρὸς αὐτόν. Ὡ! τὸ αἰσθάνθηρα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πὼς ἦταν ὁ πατέρας μου.

— Ὡ! μὴν τὸ λὲς αὐτό, φώναξε ὁ Γαβριήλ, γιατί ἴσως βλαστῆμας. — Μὰ τί ἔχεις λοιπόν; ἔκανε ἡ "Ἀρτεμις. Μήπως εἶμαι ἄρρωστος, φίλε μου; Ἐστὶν ποὺ εἶσαι τόσο σταθερός πάντα, γιατί ἔχεις τώρα τέτοιους ἀκατάληπτους φόβους; Ἐγὼ ὅμως δὲν φοβάμαι κοντὰ σου, ἔπεισ ὅτι κοντὰ σου βρισκόμαι ἀσφαλισμένη, ὅπως καὶ ὅταν εἶμαι κοντὰ στὸν πατέρα μου. Ναι, γιὰ νὰ σὲ ξαναφέρω στὴ ζωὴ καὶ στὴν εὐτυχία, σὲ σφιγγῶ ἄφοβα στὴν ἀγκαλιά μου κ' ἀκουμπᾷω τὸ μέτωπό μου στὰ χεῖρά σου...

— Ἀλήθεια; φώναξε ὁ Γαβριήλ ἱκανοποιημένος. Ἀλήθεια, "Ἀρτεμις, ἀγαπημένη μου "Ἀρτεμις! Ἡ ἀγάπῃ σου αὐτὴ πρὸς τὸν πατέρα σου σὲ τιμᾷ ἔξαιρετικά. — Καὶ τώρα, ἀγαπημένη μου Γαβριήλ, ἂς μιλῆσουμε λίγο καὶ γιὰ τὴν ἀγάπῃ μας.

— Ὡραία, εἶπε ὁ Γαβριήλ. Πῆς μου ποῖον ἀγαπᾷς περισσότερο, ἐμένα ἢ τὸν πατέρα σου;

— Ζηλιώδῃ! ἀπάντησε ἡ "Ἀρτεμις. Ἐσένα σ' ἀγαπᾷ διαφορετικά ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Τὸ τί αἰσθάνομαι γιὰ σένα καὶ τί γιὰ τὸν βασιλέα, δὲν μπορῶ νὰ σοὺ τὸ ἐξηγήσω. Ὅταν ὁ βασιλεὺς βρισκεται μπροστά μου, εἶμαι γαλήνια κ' ἡ καρδιά μου χτυπάει ἥσυχα, ὅπως πάντα. Μὰ ὅταν βλέπω ἔσένα, μιὰ ἀλλόκοτη ταραχὴ ποὺ μὲ μεθάει καὶ μὲ γοητεύει, μὲ κυριεύει δόλιφρη. Στὸν πατέρα, ἔστω καὶ ἂν βρισκόμαι ἄλλοι μπροστά, λέω ὅλα τὰ χαϊδευτικὰ λόγια ποὺ μοῦ ἔρχονται στὸ στόμα μου. Ἐσένα ὅμως, μπροστά σ' ἕναν τρίτο, δὲν θὰ τοῖμοῦσα νὰ σ' ἀποκαλέσω οὔτε μὲ τ' ὄνομά σου. Μ' ἔνα λόγο, ἡ χαρὰ ποὺ αἰσθάνομαι κοντὰ στὸ βασιλέα, εἶνε ἥσυχη, ἐνῶ ἡ εὐτυχία ποὺ μοῦ προκαλεῖ ἡ παρουσία σου εἶνε γεμάτη ταραχὴ κ' ἀνησυχία.

Καὶ, λέγοντας τὰ λόγια αὐτά, πλησίασε, χαιογελαστή καὶ γοητευτική, τὸ φρενιῶ τῆς πρόσποιο πρὸ διὰ τοῦ, ἐκετεύοντας συγχρόνως μὲ τ' ἀγγελικὸ τῆς βλέμμα ἕνα ἀγνὸ φέλιμα. Μὰ ὁ Γαβριήλ τὴν ἔσπρωξε μὲ τρόμο καὶ φώναξε:

— Σώπα! Ὡ! σῶπα! φώναξε ὁ Γαβριήλ, ξεφρελλισμένος. Ναι, μ' ἀγαπᾷς, κ' αὐτὸ μὲ τρομάζει... Αὐτὸ μὲ καθυστερᾷ ἤθελα νὰ

— Ὡ! Θεέ μου! δολόλιζε ἡ "Ἀρτεμις, ἀρπύνας τὰ χέρια τῆς νὰ πέσουν κάτω. Θεέ μου! Μὲ διώχνει! Δὲν μ' ἀγαπᾷει!... — Σ' ἀγαπᾷ πολύ! Σὲ λατρεύει! φώναξε ὁ Γαβριήλ. — Ἄν μὲ λάτρευες, τὰ γάδια μου δὲν θὰ σοὺ προκαλοῦσαν φρίκη!... — Μοῦ προκαλοῦν ἀλήθεια φρίκη, φώναξε ὁ Γαβριήλ κυριεμένη ἀπὸ ἕνα καινούργιο τρόμο. Μήπως δὲν τὰ θέλει τὸ ἐνοστέπτο μου καὶ ὄχι ἡ λογική μου; Ὡ, ἔλα, "Ἀρτεμις, γιὰ νὰ δῶ, νὰ μᾶθω, νὰ γνωρίσω. Ἐλα κ' ἄφῆσέ με ν' ἀκουμπήσω τὸ στόμα μου στὸ μέτωπό σου. Καὶ τραβώντας τὴν "Ἀρτέμιδα στὴν ἀγκαλιά του, ἀπόθεσε στὰ μαλλιά τῆς ἕνα παρατεταμένο φέλιμα. — Ὡ! γελάειν! φώναξε ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴ γλυκεῖά αὐτὴ ἑσάφη. Δὲν ἦταν τὸ αἷμα ποὺ φώναζε μέσα μου, ἀλλὰ ἡ ἀγάπῃ.

Ναί, αναγνωρίζω τη φωνή της. Τι εύτυχια...
 —Τι είπες λοιπόν, φίλε μου; ρώτησε ή "Αρτεμις. Είπες πώς μ' αγαπάς; Αυτό ήθελα ν' άνοιξω κ' εγώ από τό στόμα σου...
 —"Ω! ναι, σ' αγαπώ, άγγελε λατρεμένη, με πόθο, με πάθος, με τρέλλα! Σ' αγαπώ και νοιώθοντας την καρδιά μου να χτυπάει κοντά στη δική μου, νοιώζω πώς μου άνοίγεται ό ούρανός! ή κόλασις!

Και λέγοντας την τελευταία αυτή λέξη, ό Γαβριήλ τραθήχηρε από την άγκαλιά της "Αρτέμιδος, φωνάζοντας:
 —Φύγε! Φύγε! "Αρσέ με να φύγω! Είμαι καταραμένος!...
 Και έφυγε έξωλλος από τό δωμάτιο, άφίροντας την "Αρτέμιδα, άφρον ή άπ' τον τρόπο της κ' άπολιθωμένη άπ' την άγωνία της.
 "Ο ίδιος δέν ήξερε πειά ούτε πού πήγαινε, ούτε τί έκανε. Κατέθηκε μηχανικά τις σάλλες, κλονιζόμενος σάν μεθυσμένος. "Ηταν πάρα πολύ για έναν άνθρωπο ή τρείς τρομερές αυτές δοκιμασίες.
 "Όταν έφτασε στη μεγάλη γκαλερία του Λούβρου, τά μάτια του έκλεισαν, τά γόνατά του λύγισαν και σοριάστρεπε κοντά στον τοίχο, κρυφίζοντας:

—Τό φανταζόμουν πώς ό άγγελός μου θα μ' έκανε να ύποφέρω περισσότερο άπ' τους δυό προηγούμενους δαίμονες...
 Και λιποθύμησε.
 "Η νύχτα είχε απλωθεί πειά και κανείς δέν περνούσε από τί γκαλερία.
 "Έξαφνα, ό Γαβριήλ συνήλθε νοιώθοντας ένα άβρο χερσά ν' άκουμπάει στο μέτωπό του κ' άνοιγοντας μια γλυκειά φωνή να μιλάει στην ψυχή του. "Ανοίξε τά μάτια του και είδε την νεαρά σύζυγο του διαδόχου, την τριφερή Μαρία Στούαρτ, σκυμμένη από πάνω του, μ' ένα κερί στο χέρι.

—Εύτυχώς, να ένας άλλος άγγελος! κρυφίσσε ό Γαβριήλ.
 —"Εσείς είστε λοιπόν, κύριε ντ' Έξμιές; ρώτησε ή Μαρία. Με τρομάξατε τόσο... Σας νόμισα για νεκρό. Μά τί έχετε; Γιατί είσθε γλυκός; Είσθε καλύτερα τώρα; Μήπως θέλετε να ζητήσω βοήθεια;

—"Όχι, ήφηλοτάτη, απάντησε ό Γαβριήλ, προσπαθώντας ν' άνασπρωθή. "Η φωνή σας με ξανάφερε στη ζωή.

—Σταθήτε να σας βοηθήσω, είπε ή Μαρία Στούαρτ. Φτωχέ μου νεέ, είσθε πολύ άσχημα!... "Όταν πέρσα από δω και σας είδα ξαπλωμένο κάτω, τά έχασα και ούτε να φωνάξω δέν μπόρεσα. "Επειτα όμως συγκέντρωσα όλο μου τό θάρρος, πλησίασα κ' άκούμπησα τό χέρι μου στο μέτωπό σας πού ήταν παγωμένο. Σας φώναξα και συνήλθατε. Είσθε καλύτερα τώρα;

—Μάλιστα, ήφηλοτάτη, και να είσθε εύλογημένη για την καλοσύνη σας. Τώρα τά θυσιώμα έλα. "Ένας τρομερός πόνος μου έσφαξε έξαφνα τους κροτάφους σάν να τους πίεξαν με δυό σίδερα. Τά πόδια μου λύγισαν τόσο άπ' τό βάρος του σώματός μου και σοριάστρεπα σ' αυτόν τον κάτω. Μά πώς μ' έπασσε αυτός ό πόνος; "Α!... ναι, θιμάμα... τά θιμάμα έλα. Θεέ μου! Θεέ μου!...

—Θά νοιώσατε χωρίς άλλο καμιά μεγάλη θλίψη; ρώτησε ή Μαρία. "Ω! ναι αυτό είνε... Γιατί και τώρα πού την ξαναθυμηθήκατε, γίνεται πάλι γλυκός από πρίν. Στριχχίητε στο μπράτσο μου, είμαι δυνατή. Θά φωνάξω μερικους άσολούθους, για να σας συνοδεύσουν ως τό σπίτι σας.

—Σας είχαριστώ, ήφηλοτάτη, είπε ό Γαβριήλ, συγκεντρώνοντας όλες του τίς δυνάμεις και την ένεργητικότητα του. "Ησυχάζετε! Μπορώ τώρα να γυρίσω μόνος μου στο σπίτι μου. Κυτάχτε, μπορώ και βαδίζω σταθερά μόνος μου. Σας είχαριστώ πολύ και θα θυμάμαι πάντοτε, όσο κ' άν ήσθω, την άπλη και συγκινητική αυτή καλοσύνη σας. Μου παρουσιάζατε σάν παρήγορος άγγελος σε μια τρομερή κρίσι της μοίρας μου. Μονάχα ό θάνατος, ήφηλοτάτη, θα όβισή από την καρδιά μου αυτή την ανάμνηση.

—"Ω Θεέ μου! είτε ή Μαρία Στούαρτ. Αυτό πού έκανα ήταν πολύ φτωχικό και πολύ περισσότερο για σας, πού είσθε άφοσιωμένος φίλος του θείου μου ντ' Γκάζ. Μη μ' είχαριστείτε για ένα τόσο άσήμαντο πράγμα.

—Αυτό τό άσήμαντο πράγμα, ήφηλοτάτη, ήταν τό παν μέσο στον πόνο μου και στην άπελπισία μου. Δέν θέλετε να σας εύχαριστήσω, μά εγώ θα θυμάμαι πάντοτε. Χαίρετε, ήφηλοτάτη. Δέν θα ξεχάσω ποτέ.

(Ακολουθεί)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Μιά έπιστημονική άποστολή του Μουσείου Φυσικής "Ιστορίας της Ν. "Υόρκης άνακάλυψε πού τριμήνου στη Μογγολία αυθά δεινοσαύρων 10.000.000 χρόνων.
 —Τά πρώτα "Αστεροσκοπεία έλεπιτοόργησαν στην Κίνα κατά τό έτος 2.000 π. Χ.
 —"Ένός έκατομμυρίου χρόνός ζυγίζει 322.580 κλά κ' έχει όγκο 163)4 κυβ. μέτρα.
 —"Αν ό χρόνός αυτός μεταβληθεί σε σώμα διαμέτρου 3114 του χιλιοστούμετρου, μπορεί να περιβάλλη όλόκληρη τη Γη.
 —Για να μεταφερθή δε σιδηροδρομικώς, χρειάζονται 64 βαγόνια, καθένα από τά όποια να χωράει 5.000 κλά.
 —Σύμφωνα με μια στατιστική του "Ανθροπομετρικού "Ινστιτούτου του Λονδίνου, οι "Αγγλοσάξονες έχουν ύψος 1.74, οι δε Νορβηγοί 1.70 του μέτρου.
 —"Από τη διάφωγα του Παναμά περνούν καθημερινός 35 πλοία. "Η διάβασις διαρκεί 5 ώρες.
 —Τό μήκος της διάφωγος είνε 80 χιλόμε. και ή ετήσιος δαπάνης της άνέρχονται σε 8.000.000 δολάρια.
 —"Η Βραζιλία άνακαλύφθηκε τον "Απρίλιον του 1500 από τον Πορτογάλλο έξερευνητή Πέτρον "Αλβαοζ Καμπράλ.
 —"Όταν αποβιβάστηκε στην Ήρα, ό Καμπράλ έστρεψε την πορτογαλική σημαία σ' ένα δέντρο. τό όποιο στη γλώσσα των ιθαγενών ονομαζόταν Βραζιλία.
 —"Ο χιμώς του δέντρου αυτού είνε κατακόκκινος σάν αίμα. "Επειδή δε στη χώρα αυτή υπήρχε άφθονία τέτοιων δέντρων, όνομάστρε Βραζιλία.
 —"Ο Βιεννέζος βιολόγος δόκτωρ Πρίσιμπεκ έπέτυχε τελευταία να τοποθετή σε διάφορα ζώα οφθαλμώς άλλον ζωόν.
 —Τά σχετικά πειράματα πού έκανε σε 400 ψάρια, 80 κουνέλια και 30 κότες έπέτυχαν απόλυτως.
 —Τό μεγαλύτερο εργοστάσιο κατασκευής καρφισών βρέσκειται στο Βίρμινγκαμ της "Αγγλίας.
 —Παράγει καθημερινός 50.000.000 καρφισών. "Η αξία δε του σώματος πού καταναλίσκεται ετησίως για την κατασκευή των, άνέρχεται σε 200.000 λίρες στερελίνες.
 —"Η λέξεις της "Αραβικής γλώσσης άνέρχονται σε 12.350.045, έν συγκρίσει με την "Αγγλική πού έχει 37.000, την "Ιταλική 35.000 και τη Γαλική 32.000.
 —"Ο πληθυσμός της Γης, όπως βεβαιώνει ένας Γερμανός στατιστικολόγος, κατά τό τέλος του περασμένου έτους, ήταν 1.

017.000.000 ανθρώπων.
 —"Από αυτούς, 272 έκατομμύρια κατοικούν στην Εβρώπη, 580 έκατομ. στην "Ασία, 75 έκατομ. στην "Αφρική, 60 έκατομ. στην "Αμερική και 30 έκατομ. στην "Ωκεανία.
 —Κατά τό παρελθόν έτος έγιναν στην "Ιταλία 5.617 αυτοκτονίες.
 —"Από τους 5.617 αυτόχειρας αυτούς, οι 1.433 ήσαν παράφρονες και οι 509 άλκοολικοί. Οι λοιποί αυτοκτόνησαν για οικονομικούς λόγους.
 —Τό μεγαλύτερο όρολόγιο του κόσμου λειτουργεί στο Δημαρχείο της Φιλαδελφείας.
 —"Η πλάκα του όρολογίου αυτού έχει διάμετρο 10 μέτρων, ό λεπτοδείκτης έχει μήκος 4 μέτρων και ό ώροδείκτης 2 1/2 μέτρων.
 —"Ο κώδων που σημαίνει τις ώρες του ζυγίζει 25.000 κλά.
 —Τό παράδοξο αυτό ρολόι βόισκεται σε ύψος 50 μέτρων και διακρίνεται από μεγάλης άποστάσεως.
 —"Ένας Γερμανός βοτανολόγος άνακάλυψε τελευταία, ότι ή ζηλοτυπία δέν είνε αποκλειστικό προνόμιο των ανθρώπων και των ζώων, αλλά και των... λουλουδιών!
 —Σύμφωνα λοιπόν με τους ισχυρισμούς του, άν φτεψουμε σε μια γλάστρα συγκρόνως μια τριανταφυλλία και μια γαρφαλιά, θα ίδουμε έντός 2—3 ήμερών ότι και τά δυό άνθη θα χάσουν τη μορφιά τους και σιγά—σιγά θα μαραθθούν!
 —"Ο σκόρος, τό μαυροσκοπικό, αλλά και καταστρεφτικό αυτό ζώδιο, μπορεί έντός μιας ήμέρας να... φάη μαλλι δεκατέντε φορές μεγαλύτερο από τό σώμα του!
 Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ